NORAKSTS

ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lieta Nr.A42873209
AA43-0970-12/17

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2012.gada 17.oktobrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja I.Amona,
tiesneši S.Liniņa un V.Poķis,

piedaloties atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes pārstāvim *A.Z.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc SIA „*/Nosaukums/*" pieteikuma par Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes 2009.gada 10.marta lēmuma Nr.82 atcelšanu, sakarā ar SIA „*/Nosaukums/*" apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 9.marta spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes (turpmāk – Pārvalde) 2009.gada 10.marta lēmumu Nr.82 (turpmāk – Lēmums) Ukrainas pilsonei *O.P.* atteikts izsniegt termiņuzturēšanās atļauju Latvijā.

Lēmumā konstatēts, ka 2008.gada 18.februārī *O.P.* tika izsniegta darba atļauja darbam SIA „*/Nosaukums/*" (*/adrese/*), taču 2008.gada 19.jūlijā *O.P.* strādāja SIA „*/Nosaukums/*" piederošajā nakts klubā „*/Nosaukums/*", */adrese/* bez darba atļaujas. *O.P.* nav iesniegusi dokumentu, kas apliecina viņas tiesības apmesties dzīvoklī */adrese/*. *O.P.* ar savām darbībām (strādājot bez darba atļaujas, pārkāpjot normatīvajos aktos noteikto ārzemnieku uzturēšanās kārtību Latvijā un apdraudot Latvijas tiesisko kārtību, kā arī nesniedzot visus nepieciešamos dokumentus uzturēšanās atļaujas saņemšanai) ir radījusi situāciju, ka

Pārvaldei nav pamata izsniegt *O.P.* uzturēšanās atļauju Latvijā. Lēmums pamatots ar Imigrācijas likuma 34.panta pirmās daļas 1. un 16.punktu.

[2] SIA „*/Nosaukums/*" iesniedza pieteikumu tiesā par Lēmuma atcelšanu. Pieteikumā norādīts turpmāk minētais.

[2.1] Likums piešķir tikai Valsts robežsardzei konstatēt strādāšanu un nodarbošanos bez darba atļaujas.

[2.2] *O.P.* 2008.gada 7.februārī tika izsniegta darba atļauja, bet 2008.gada 19.jūlijā valsts policijas darbinieki aizturēja *O.P.* bārā „*/Nosaukums/*" */adrese/*, kur viņa pildīja darbu. Lai arī Valsts robežsardze šo pārkāpumu atzina par maznozīmīgu, *O.P.* tika anulēta uzturēšanās atļauja un viņa tika izraidīta no valsts. Pārvaldes amatpersonai nebija pamata piemērot Imigrācijas likuma 34.panta pirmās daļas 16.punktu, jo pārkāpums bija formāls, bez sabiedriskās bīstamības.

[2.3] *O.P.* kā SIA „*/Nosaukums/*" darbiniecei tiks nodrošināts dzīvošanai dzīvoklis */adrese/*. Saskaņā ar 2008.gada 19.novembra patapinājuma līgumu SIA „*/Nosaukums/*" ir nodotas dzīvokļa lietošanas tiesības, kuras izmantojamas pēc SIA „*/Nosaukums/*" uzskatiem. Dzīvokļa līgumiskais lietotājs Pārvaldei iesniedza līgumu kā pierādījumu, ka *O.P.* ir nodrošināta ar dzīves vietu.

[3] Pārvalde rakstveida paskaidrojumā tiesai pieteikumu neatzīst, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem apsvērumiem.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 9.marta spriedumu pieteikums noraidīts. Spriedumā norādīts turpmāk minētais.

[4.1] Pieteicēja vēlas panākt lēmuma pieņemšanu par uzturēšanās atļaujas izsniegšanu *O.P.* Līdz ar to tiesai jāpārbauda, vai pastāv priekšnoteikumi pienākuma uzlikšanai Pārvaldei izdot pieteicējai labvēlīgu administratīvu aktu par uzturēšanās atļaujas izsniegšanu *O.P.*

[4.2] Tiesa konstatē šādus faktiskos apstākļus:

[4.2.1] 2007.gada 20.novembrī un 2008.gada 6.oktobrī tika noslēgti darba līgumi starp *O.P.* un SIA „*/Nosaukums/*".

[4.2.2] 2008.gada 18.februārī *O.P.* izsniegta darba atļauja Nr.139-6377, darba atļauja derīga darbam */adrese/*.

[4.2.3] 2008.gada 6.oktobra izsaukumā SIA „*/Nosaukums/*" uzaicināja ieceļot Latvijā *O.P.* sakarā ar noslēgto darba līgumu.

[4.2.4] 2008.gada 19.novembrī noslēgts Dzīvokļa patapinājuma līgums starp SIA „*/Nosaukums/*" un *B.D.*

[4.2.5] 2008.gada 24.novembra iesniegumā SIA „*/Nosaukums/*" lūdza Pārvaldes Ārzemnieku apkalpošanas departamenta Vīzu nodaļai noformēt izsaukumu termiņuzturēšanās atļaujas saņemšanai no 2008.gada 1.decembra līdz 2010.gada 30.novembrim *O.P.*, pamatojoties uz noslēgto darba līgumu.

[4.2.6] 2008.gada 25.novembrī Pārvaldes Rīgas 1.nodaļā saņemts

SIA „*/Nosaukums/*” pieprasījums uzturēšanās atļaujas saņemšanai *O.P.* strādāt dejotājas amatā.

[4.2.7] Ar 2008.gada 14.oktobra Pārvaldes lēmumu Nr.241 atstāts negrozīts Pārvaldes Uzturēšanas atļaujas nodaļas 2008.gada 15.augusta lēmums Nr.3745, ar kuru anulēta *O.P.* termiņuzturēšanās atļauja Latvijā un darba atļauja.

[4.2.8] Ar Pārvaldes Uzturēšanās atļaujas nodaļas 2009.gada 5.janvāra lēmumu Nr.9146 nolemts atteikt izsniegt *O.P.* termiņuzturēšanās atļauju Latvijā.

[4.2.9] 2009.gada 3.februāra iesniegumā SIA „*/Nosaukums/*” apstrīdēja Pārvaldes Uzturēšanās atļaujas nodaļas 2009.gada 5.janvāra lēmumu Nr.9146. 2009.gada 10.martā pieņemts Lēmums.

[4.3] Ministru kabineta 2006.gada 3.oktobra noteikumu Nr.813 „Uzturēšanās atļauju noteikumi” (turpmāk – Noteikumi Nr.813) (redakcijā, kas bija spēkā laikā, kad pieteicēja pieprasīja uzturēšanās atļauju *O.P.*) 25.punkts noteic iesniedzamos dokumentus, ja ārzemnieks vēlas pieprasīt uzturēšanās atļauju. Šī punkta 6.apakšpunkts noteic, ka jāiesniedz dokumenti, kas apliecina paredzamo dzīvesvietu Latvijā un tiesības tajā apmesties, piemēram, īpašuma tiesības apliecinošus dokumentus, īres līgumu.

Kā redzams no lietas materiāliem, tad pieteicēja iestādei iesniedza 2008.gada 19.novembra dzīvokļa patapinājuma līgumu starp SIA „*/Nosaukums/*” un *B.D.*, saskaņā ar kuru SIA „*/Nosaukums/*” izmanto dzīvokli */adrese/* savu darbinieku izmitināšanai. Tiesas ieskatā tas, ka pieteicējai ir tiesības izmantot šo dzīvokli darbinieku izmitināšanai, nenozīmē, ka tas ir atzīstams par dokumentu, kas apliecina tieši *O.P.* paredzamo dzīvesvietu Latvijā un viņas tiesības tajā apmesties. Šis līgums neapstiprina ne *O.P.* īpašuma tiesības, ne arī dzīvokļa īres tiesības. Dokuments, kas apliecinātu *O.P.* paredzamo dzīvesvietu Latvijā un tiesības tajā apmesties, netika iesniegts ne iestādei, apstrīdot sākotnējo lēmumu, ne arī tiesai.

Tādējādi tiesa atzīst, ka netika izpildītas Noteikumu Nr.813 25.6.apakšpunkta prasības.

[4.4] Imigrācijas likuma 34.panta pirmās daļas 16.punkts noteic, ka uzturēšanās atļaujas izsniegšanu vai reģistrēšanu atsaka, ja ārzemnieks strādā bez darba atļaujas vai pēdējā gada laikā strādājis bez darba atļaujas.

Kā izriet no Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 3.jūnija sprieduma lietā Nr.A42679409, kas ir stājies spēkā, tiesa atstājusi negrozītu Valsts robežsardzes Rīgas pārvaldes 2009.gada 7.janvāra lēmumu Nr.1. Šajā lēmumā konstatēts, ka 2008.gada 19.jūlijā SIA „*/Nosaukums/*” nodarbināja *O.P.* un *V.P.* par naktskluba dejotājām bez nepieciešamajām darba atļaujām darba izpildes vietā SIA „*/Nosaukums/*” nakts klubā „*/Nosaukums/*” */adrese/*. Ar lēmumu SIA „*/Nosaukums/*” izdarītais Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 189.panta otrās

daļas pārkāpums atzīts par maznozīmīgu un lieta izbeigta, atbrīvojot personu no administratīvās atbildības.

Tātad ar spēkā stājušos tiesas spriedumu ir konstatēts fakts, ka *O.P.* 2008.gada 19.jūlijā strādāja bez darba atļaujas. Lai arī uz Lēmuma pieņemšanas brīdi Administratīvās rajona tiesas spriedums nebija stājies spēkā, bija pieņemts Valsts robežsardzes Rīgas pārvaldes 2009.gada 7.janvāra lēmums Nr.1, kurā bija konstatēta *O.P.* strādāšana bez darba atļaujas. Turklāt to, ka pārkāpums bija, atzīst arī pati SIA „*/Nosaukums/*", pieteikumā tiesai norādot, ka „pārkāpums bija tikai formāls, bez jebkādas sabiedriskās bīstamības".

Tādējādi tiesa atzīst, ka uz Lēmuma pieņemšanas brīdi pastāvēja Imigrācijas likuma 34.panta pirmās daļas 16.punktā minētie apstākļi, proti, *O.P.* kā ārzemniece pēdējā gada laikā bija strādājusi bez darba atļaujas, tādēļ uzturēšanās atļaujas izsniegšana bija noraidāma.

Tāpat tiesa norāda, ka administratīvā pārkāpuma lieta, kurā Valsts robežsardze *O.P.* nodarbināšanu bez darba atļaujas ir atzinusi par mazsvarīgu pārkāpumu, un administratīvā lieta par uzturēšanās atļaujas izsniegšanas noraidīšanu ir dažādi administratīvie procesi, un administratīvā pārkāpuma lietā pieņemtais lēmums nav kritērijs arī šajā lietā konstatēto tiesību normu neievērošanu atzīt par nebūtisku un rīkoties pretēji Imigrācijas likuma 34.panta pirmās daļas 16.punktā paredzētajam imperatīvajam pienākumam atteikt izsniegt uzturēšanās atļauju. Tiesa šajā lietā nesaskata arī īpašus humānus apstākļus, kāpēc varētu tikt pieņemts cita veida lēmums.

[4.4] Savukārt šobrīd spēkā esošo Ministru kabineta 2010.gada 21.jūnija noteikumu Nr.564 „Uzturēšanās atļauju noteikumi" 11.punkts noteic uzturēšanās atļaujas saņemšanai iesniedzamo dokumentu derīguma termiņu, proti, dokumenti ir derīgi: 11.1. izsaukums – sešus mēnešus pēc tā apstiprināšanas; 11.2. dokumenti, kas apliecina nepieciešamo iztikas nodrošinājumu un paredzamo dzīvesvietu Latvijā, – trīs mēnešus pēc to izsniegšanas; 11.3. izziņas, vēstules un citi dokumenti, izņemot dzimtsarakstu dokumentus, tiesas nolēmumus, arhīva izziņas un izglītības dokumentus, – sešus mēnešus pēc to izsniegšanas; 11.4. izziņa par rentgenoloģiskās vai fluorogrāfiskās izmeklēšanas rezultātiem – gadu pēc tās izsniegšanas.

Kā redzams no lietas materiāliem, tad izsaukums Pārvaldē saņemts 2008.gada 25.novembrī, pieteicējas izziņa, ka apņemas segt *O.P.* ieceļošanas, uzturēšanās un izceļošanas izdevumus un norāda viņas paredzamo dzīvesvietu Latvijā, sastādīta 2008.gada 24.novembrī. Tātad iesniedzamajiem dokumentiem ir beidzies derīguma termiņš.

Ņemot vērā to, ka iesniegtajiem dokumentiem ir beidzies derīguma termiņš, atzīstams, ka ir iestājušies Imigrācijas likuma 34.panta pirmās daļas 1.punktā minētie apstākļi.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 9.marta spriedumu

pieteicēja iesniedza apelācijas sūdzību, kurā norādīts turpmāk minētais.

[5.1] Tiesa nav taisījusi spriedumu par pārsūdzētā administratīvā akta atcelšanu.

[5.2] Lēmums pieņemts, neievērojot samērīguma principu.

Kopš 2009.gada marta *O.P.* nevar iebraukt nevienā Šengenas zonas valstī, jo Pārvalde iekļāva *O.P.* datu bāzē kā personu, kurai atteikts iebraukt Latvijā. Šo informāciju *O.P.* saņēma Polijas vēstniecībā Ukrainā, kad viņa mēģināja saņemt Polijas vīzu. Tādējādi ar administratīvo aktu un turpmāko rīcību Pārvalde būtiski ierobežo *O.P.* tiesības.

[5.3] Tiesa neņēma vērā apstākli, ka attiecībā pret *O.P.* netika ierosināta administratīvā pārkāpuma lieta par strādāšanu bez darba atļaujas, *O.P.* netika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols. Bez administratīvās lietas ierosināšanas *O.P.* nebija iespēja apstrīdēt iestādes rīcību vai administratīvo aktu. Tādējādi likumā noteiktā kārtībā netika konstatēts strādāšanas bez darba atļaujas fakts un iestādei nav tiesību atsaukties uz faktu, kas nav nodibināts likumā noteiktā kārtībā.

[5.4] *O.P.* kā SIA „*/Nosaukums/*” darbiniecei tiks nodrošināts dzīvošanai dzīvoklis */adrese/*. Saskaņā ar 2008.gada 19.novembra patapinājuma līgumu SIA „*/Nosaukums/*” nodotas lietošanas tiesības uz minēto dzīvokli, kas izmantojamas pēc SIA „*/Nosaukums/*” ieskatiem. Minētais līgums pierāda, ka SIA „*/Nosaukums/*” ir tiesības dzīvokli nodot lietošanā *O.P.*

[6] Pārvalde rakstveida paskaidrojumos par apelācijas sūdzību to neatzīst un norāda turpmāk minēto.

[6.1] Nav pamatots pieteicējas apgalvojums, ka Lēmums neatbilst samērīguma principam.

Lēmums ir pieņemts par uzturēšanās atļaujas atteikumu *O.P.*, nevis SIA „*/Nosaukums/*”. Līdz ar to fakts, ka SIA „*/Nosaukums/*” tika atbrīvota no administratīvās atbildības, nenozīmē, ka arī *O.P.* pārkāpums ir maznozīmīgs.

Lēmumā tika izvērtēts samērīgums un konstatēts, ka konkrētais gadījums ir tipisks un nav tāds, kādu likumdevējs nebūtu paredzējis pieņemot konkrēto tiesību normu.

[6.2] Lietā nav pieņemti lēmumi par ieceļošanas lieguma noteikšanu *O.P.* Ievērojot katrā valstī noteikto migrācijas kārtību, *O.P.* nav liegta iespēja ieceļot Šengenas dalībvalstī, ja vien kāda cita dalībvalsts nav iekļāvusi Šengenas informācijas sistēmā liegumu šai personai ieceļot Šengenas līguma zonā.

[6.3] Strādāšana bez darba atļaujas ir administratīvais pārkāpums. Tiesa pamatoti secināja, ka *O.P.* 2008.gada 19.jūlijā strādāja bez darba atļaujas, jo tas nodibināts ar 2010.gada 3.jūnija spriedumu lietā Nr.A42679409, turklāt pārkāpuma esamību atzīst arī pieteicēja.

[7] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis nav ieradies. Tiesas pavēste pieteicējai nosūtīta likumā noteiktā kārtībā, neierašanās iemesli tiesai nav paziņoti. Apgabaltiesa atzina, ka lietu iespējams izskatīt bez pieteicējas pārstāvja.

Pārvaldes pārstāvis tiesas sēdē apelācijas sūdzību neatzina un lūdza pieteikumu noraidīt.

Motīvu daļa

[8] Pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies atbildētājas pārstāvja paskaidrojumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir noraidāms.

[9] Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus. Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā (sk. [4] punktu) ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai minētajā daļā un Administratīvā procesa likuma 251.panta piektajā daļā norādītos apsvērumus atkārtoti nenorāda.

[10] Kā norādījis Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments, skatot pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, tiesai jāpārbauda, vai pastāv labvēlīga administratīvā akta izdošanas priekšnoteikumi. Nelabvēlīgais administratīvais akts, ar kuru iestāde atteikusi apmierināt pieteicēja prasījumu, šādā gadījumā ir vērtējams vienīgi kā lietas iepriekšējās ārpustiesas izskatīšanas rezultāts, tas ir, priekšnoteikums, lai persona varētu vērsties tiesā ar pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, bet šī nelabvēlīgā administratīvā akta atcelšana nav patstāvīgs pieteikuma priekšmets. Šāda nostādne izriet no apstākļa, ka atteikuma izdot labvēlīgu aktu, kas ir negatīvs administratīvais akts, atcelšana nedod pieteicējam labumu, kuru viņš vēlas iegūt (..). Tādu dod vienīgi labvēlīga akta izdošana. Savukārt izdot šādu aktu ir pamats vienīgi tad, ja pastāv visi tā izdošanas priekšnoteikumi. Tādēļ tiesai ir jāpārbauda, vai šie priekšnoteikumi pastāv. Šī pārbaude tiesai jāveic neatkarīgi no tā, ar kādiem apstākļiem iestāde pamatojusi savu atteikumu izdot labvēlīgu administratīvo aktu. Gadījumā, ja tiek pieņemts lēmums par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, iepriekš izdotais atteikums automātiski zaudē spēku. Tādējādi atteikuma izdot labvēlīgu administratīvo aktu atcelšana, vienlaikus neuzliekot pienākumu izdot labvēlīgu administratīvu aktu, ir bezjēdzīga, jo tā nerada tiesiskas sekas. Līdz ar to atteikuma izdot labvēlīgu administratīvo aktu tiesiskums pārbaudāms, skatot prasījumu par

labvēlīga administratīvā akta izdošanu, nevis vērtējams kā patstāvīgs prasījums par administratīvā akta atcelšanu (*sk., piemēram, Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006. gada 2. novembra sprieduma lietā Nr.SKA-415/2006 17. punktu, 2007.gada 4.janvāra sprieduma lietā Nr.SKA– 14/2007 17.punktu, 2007.gada 14.marta sprieduma lietā Nr.84/2007 9.1. un 9.2.punktu*).

Konkrētajā gadījumā pieteicēja sākotnēji vērsās Pārvaldē ar lūgumu izdot labvēlīgu administratīvo aktu (izdot *O.P.* darba atļauju) un Pārvalde to atteica. Tika izdots administratīvais akts, ar kuru pieteicējas un *O.P.* tiesiskās attiecības ar valsti aktīvi netika ietekmētas. Tas ir, iestāde atteica izdot pieteicējai labvēlīgu administratīvo aktu, kas bija tās mērķis, vēršoties iestādē. Tātad tiesā pārsūdzētais Lēmums atzīstams par pieteicējai nelabvēlīgu negatīvu administratīvo aktu. Līdz ar to pirmās instances tiesa pamatoti šo lietu izskatīja kā prasījumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, sprieduma motīvu daļā vērtējot arī Lēmuma tiesiskumu.

[11] Apgabaltiesa uzskata, ka *O.P.* nodarbināšanas bez darba atļaujas fakts ir pierādīts ar Valsts robežsardzes Rīgas pārvaldes 2009.gada 7.janvāra lēmumu Nr.1, ko Administratīvā rajona tiesa izvērtēja 2010.gada 3.jūnija spriedumā lietā Nr.A42679409. Līdz ar to apstāklim, ka pret *O.P.* administratīvā pārkāpuma lieta netika ierosināta, nav būtiskas nozīmes.

Imigrācijas likuma 34.panta pirmās daļas 16.punkts noteic, ka uzturēšanās atļaujas izsniegšanu atsaka, ja ārzemnieks strādā bez darba atļaujas vai pēdējā gada laikā strādājis bez darba atļaujas. Uz lietas izskatīšanas brīdi apgabaltiesā jau ir pagājis gads kopš laika, kad tika konstatēts, ka *O.P.* strādā bez darba atļaujas, līdz ar to minētais šķērslis labvēlīga administratīvā akta izdošanai pašlaik vairs nepastāv.

Taču uzturēšanās atļauju tika atteikts izsniegt arī tāpēc, ka pieteicēja nebija iesniegusi dokumentu, kas apliecina *O.P.* paredzamo dzīvesvietu Latvijā un tiesības tajā apmesties. Apgabaltiesa konstatē, ka šādu dokumentu pieteicēja nav iesniegusi arī līdz lietas izskatīšanai apgabaltiesā. Proti, pieteicējas iesniegtais dzīvokļa patapinājuma līgums, kas noslēgts starp *B.D.* un SIA „*/Nosaukums/*" un kurā norādīts, ka SIA „*/Nosaukums/*" drīkst izmitināt dzīvoklī savus darbiniekus, neapliecina tieši *O.P.* tiesības lietot šo dzīvokli.

[12] Tā kā tika konstatēts, ka *O.P.* strādā bez darba atļaujas un turklāt pieteicēja neiesniedza Pārvaldē visus nepieciešamos dokumentus uzturēšanās atļaujas saņemšanai, Pārvaldei saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 65.panta pirmo daļu un Imigrācijas likuma 34.pantu bija jāizdod obligātais administratīvais akts par uzturēšanās atļaujas izsniegšanas atteikumu. Pretēji pieteicējas norādītajam Administratīvā apgabaltiesa nekonstatē, ka lietā pastāvētu kādi īpaši apstākļi, kuru dēļ

Lēmums būtu uzskatāms par nesamērīgu un kuru dēļ būtu izdodams pieteicējai labvēlīgs administratīvais akts. No Pārvaldes paskaidrotā izriet, ka Pārvalde *O.P.* nav noteikusi liegumu ieceļot citās Šengenas līguma dalībvalstīs.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307.un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

noraidīt SIA „*/Nosaukums/*" pieteikumu par pienākuma uzlikšanu Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldei izdot administratīvo aktu par uzturēšanās atļaujas izsniegšanu *O.P.*

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja	*(paraksts)*	I.Amona
Tiesneši	*(paraksts)*	S.Liniņa
	(paraksts)	V.Poķis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese I.Amona
Rīgā 2012.gada 17.oktobrī